

[Hanne Thanning Jacobsen]

K. C. Holm kunne en stemmeafgivning godt have formet sig sådan, at ministeren måtte indsætte en biskop, der kun havde godt 20 pct. af stiftets menighedsrådsmedlemmer og præster bag sig, hvilket må være utilfredsstillende for alle parter.

Svar (12/9 84):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

De nugældende regler om valg af biskop indeholdes i lov nr. 238 af 4. juni 1980 om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning og den i henhold til denne lov udfærdigede bekendtgørelse af 23. juni 1980 om bispevalg. Efter disse regler kan der ved afstemningen i menighedsråd m.v. kun sættes kryds ved en af kandidaterne på stemmesedlen over de anmeldte kandidater. Har en kandidat ved afstemningen fået over halvdelen af de afgivne stemmer, skal den pågældende indstilles til kgl. udnævnelse, jfr. lovens § 6. Har ingen af kandidaterne opnået over halvdelen af stemmerne, afgør kirkeministeren, hvem af dem der skal indstilles til udnævnelse.

Tilsvarende regler var gældende før loven af 1980, dog bortset fra bestemmelsen i § 6, hvorefter kirkeministeren skal indstille en kandidat, der har fået over halvdelen af stemmerne, til udnævnelse. Men også denne sidstnævnte bestemmelse svarer til praksis under tidligere lovgivning.

I det udvalg, der af kirkeministeriet i 1979 blev nedsat med den opgave at overveje eventuelle ændringer i lovgivningen om bispevalg, og hvis arbejde ligger til grund for det i folketingssamlingen 1979-80 (2. samling) fremsatte lovforslag (Folketingstidende 1979-80 (2. samling) Tillæg A, sp. 3505), blev spørgsmålet om indførelse af en prioriteringsvalgmåde i forbindelse med bispevalg rejst. Udvalgets flertal anså dog ikke denne valgmåde for hensigtsmæssig, selv om udvalget var opmærksomt på, at en situation som omtalt i begrundelsen for det stillede spørgsmål er teoretisk mulig.

Udvalgets argumentation er gengivet i lovforslagets almindelige bemærkninger (samstedts sp. 3510) og blev lagt til grund ved lovforslagets udarbejdelse.

I den af kirkeudvalget over lovforslaget afgivne betænkning (Folketingstidende 1979-80 (2. samling) Tillæg B, sp. 813-16)

indstillede et mindretal, at § 6 ændredes således, at kirkeministeren, såfremt ingen kandidat havde fået over halvdelen af stemmerne, skulle indstille den til udnævnelse, »som en anvendelse af prioritetsmetoden tilsiger«. Dette ændringsforslag forkastedes ved 2. behandling, jfr. Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 10269.

Siden lovens ikrafttræden i 1980 er bispevalg afholdt efter lovens regler i Roskilde og Fyns stifter. Afstemningsresultaterne i disse tilfælde har ikke givet kirkeministeren vanskeligheder i valget mellem de opstillede kandidater.

Efter min opfattelse foreligger der således ikke en sådan ny situation, som kunne motivere overvejelser om ændring af reglerne om valg af biskop. Det synes rimeligt at lade loven i dens nuværende affattelse virke endnu nogle år. Jeg overvejer således ikke for tiden at foreslå loven ændret, men skønnes udfaldet af bispevalgene i de kommende år at pege på ønskeligheden heraf, vil jeg tage spørgsmålet op til ny overvejelse.

Spm. nr. S 1052

Til *forsvarsministeren* (4/9 84) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvor mange redningsaktioner har søværnets operative kommando foretaget for at komme lystsejlere til hjælp i årene 1980, 1981, 1982, 1983 og 1984?«

Svar (7/9 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Der er i 1980 iværksat i alt 275 redningsaktioner, eftersøgningsaktioner og andre (nødlignende) hjælpeforanstaltninger til fritidssejlere m.fl. Opgørelsen omfatter aktioner til såvel egentlige sejl- og motorbåde som til fritidsfiskere, strandjægere, badende, personer på luftmadrasser m.v.

De tilsvarende tal for 1981, 1982 og 1983 var henholdsvis 338, 370 og 443. I første halvår af 1984 er der iværksat 139 aktioner med eftersøgning af og assistance til fritidssejlere m.fl.

Spm. nr. S 1053

Til *socialministeren* (5/9 84) af:

Carsten Andersen (SF):